

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Ludgerus Episc. 26. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. LUDGERUS EPISC. 26. Martii.

CÆlo prius quàm lucem aspiceret, charum esse LVDGERVM apparuit. Palus enim per cadentis matris latus egressus, cum mortem illaturus utrique crederetur, obstetricis instar fuit. Vix verba fingere blæsa, vix gressum firmare scivit, cum magnam in parvulo indolem studia proderunt. Neque enim ille, ut amat ea ætas, ludicris delectari, sed jam tum seria agere, & vel cortices in libros concinnare, vel lectitanti similis aut scriptitanti assidere. Quare compellatus à nutrice, quî diem transégisset, vel libros, respondit, scribendo vel legendo scriptos. Iterum quo magistro usus esset, rogatus, Deo, subjecit. Talem in familiaritatem suam Musæ, & in ipsa adyta sapientiæ admiserunt, quam ut in alios effunderet, ad Frisones Saxonesque contendit: Episcopus Monasterii primus Cœnobium etiam Werdense extruxit, & cum nemora densa obsisterent, ad hæc excindenda famulis ventis est usus, qui noctu eversis latè arbutis, aream amplam ædificio pararunt, unâ tantum arbore relicta, quæ precantè LVDGERVM texerat. Illud etiam memorabile. Carolum M. cui imprimis charus erat, tertio vocatus, dum preces, quas Canonicas dicimus, recitaret, neglexit adire, & appellatus eâ de re, respondit cum majore Principe sibi colloquium fuisse. Atque hæc, quæ offenderet delicatorem ætatem nostram, libertas, chariorem etiam Carolo fecit, meruitque hic, dum astra, Alcuino doctore usus, contemplatur, novam stellam in cælo videre, LVDGERVM mortuum. *Ex Surio & Lippeloo.*

Verè breve est omnino tempus. Infelix proinde qui in

vita

*vita hujus lubrico fidens perituram insumit operam,
nec advertit, quoniam vapor est ad modicum parens,
& vanitas vanitatum. S. Bern. in sent.*

S. RUPERTUS EP. 27. Martii.

Sanguinem suum, quem ad Franciæ Reges Du-
cesque Hiberniæ referebat RUPERTVS, tum
nobilem esse probavit, quando Vangionum Epi-
scopus virgis servilem in modum per urbem cæ-
sus, & in exilium est actus. Sed nobilissimo exuli
dignum domicilium patuit, Bojaria. Huc evoca-
tus in exilium inde superstitionem misit, & pri-
mus ferè Boiis patriam suam cælum ipse exul
ostendit, regemque primò Theodonem, tum
proceres, mox populum magno numero sacro
fonte lustravit. Abhinc sedem & arcem sacrorum
Juvaviæ (quæ hodie Salisburgum est) posuit, mox
Cœnobium hîc templumque D. Petro, alterum
dein montibus, idque D. Maximiliano sacrum,
velut præsidium sanctæ religionis imposuit, pro-
digiosis ignibus tunc nobile. Sub hæc in patriam
magnis itineribus contendit, novasque auxiliares
copias viros XII. adduxit, sui planè, ut aliud nihil
dicam, simillimos. His adjuvantibus bellum san-
ctum, totam penè Bojariam Christo subegit, tem-
plaque velut propugnacula pietatis plurima pas-
sim extruxit. Inter hæc utique & pulcherrimum
ornamentum patriæ, & firmissimum munimen-
tum Ædes veteris Oetingæ numeratur, DEIPARA
sacra; ut quando huic omnia se debere Boii fa-
tentur, multum profectò etiam RUPERTO de-
beant, qui Regionis tutelam, eam VIRGINEM
inquam, princeps conciliavit. Obiit anno DC.
XXVII. fati sui certus & dei. Parentare lacrimis
omnes